

Évközi 13. vasárnap

Mt 10,37–42

„Nem méltó hozzám...”

Ebben a szakaszban ellentétek sora szerepel, amelyet könnyen félre is érthet az ember. Nem hiszem, hogy Jézus uszítani akart volna bárkit is a szülei ellen (37. v.). Arról sem olvashatunk példázatot, hogy a szülőket a gyermekeik ellen akarta volna hangolni (38. v.). Ezek az ellentétek mindegyike summás túlzás, amely arra szolgál, hogy sorrendet teremtsen az ember értékrendjében, a keresztyén értékrend felvázolása érdekében. Az „igaz ember” (41b) tulajdonságai: annyira szereti Istent, hogy túl tud látni a szülei meggyőződésén és vallásos nevelésén; meri bírálni a saját gyermekei magatartását is; tudja, hogy a prófétákkal (41. v.) rokonlelkek képesek arra, hogy mindentől függetlenül támogassák az igaz embereket. Jézus tisztában van azzal, hogy tanítása új családi kapcsolatot teremt a követői között. Ehhez hasonló szoros társadalmi kötődés alakult ki a terapeuták és az esszénusok között Jézus korában. A csoportokba tartozók támogatták egymás családját, sőt gyakran vagonközösségre léptek. Jézus tehát nem csupán arra számít, hogy tanítványai majd memorizálják szavait, vagy közösen lelkesednek érte, hanem felszólítja őket, hogy az egyéni életüket, a társadalmi kapcsolataikat átformálják. Nagyon jól tudja, hogy a tanítását komolyan vevők időnként komoly döntésre kényszerülnek. Az üldözött keresztyének, a vértanúk hite erősebbnek bizonyult, mint a személyes kötődésük. Mert úgy vélték, hogy ezzel a meggyőződésükkel alakítják a világot. Úgy értelmezték az életükben megvalósított evangéliumot, mint Isten igéjének kovászatát, amely új társadalmat teremt, új szolidaritást hoz létre, az istenhívók között.

A magyarázóknak a legnagyobb nehézséget a „kereszthordozás” (39. v.) kifejezés jelenti. Ugyanis a latin és a görög nyelvben ennek nincs megfelelője. Az elítéltek maguk vitték keresztyűket a vesztőhelyig. A kereszthordozás képe azonban később egybeesik Jézus keresztyű szenvedésének leírásával. Húsvét után a keresztyén terminológia a kereszthordozást könnyen azonosította Jézus szenvedésével. De ha a kifejezés húsvét előtti, akkor egyesek szerint csak a zélóták szótárában szerepelhetett, akiknek a feje felett lebegett ez a halálmód. De ez esetben értelmezés szempontjából

problémát jelent, hogy Jézus elhatárolódik a zélótáktól (akkor nem szánnak követőinek zélóta sorsot!). A fő kérdés: vajon ez Jézustól eredő mondás, vagy talán egy szenvedésre vonatkozó mondását értelmezték később a szenvedésének fényében? Sokan úgy vélik, hogy utalás Ezekiel próféta mondására, amely szerint kereszttel (eredetileg tau jellel) jelölik meg a Jeruzsálem pusztulásán sírókat. A Jézus-követők keresztsége egyben megjelölés, beiktatást Pál közösségébe (Gal 6,14). A Jézus tanításával megjelöltek tehát sajátos elkötelezettségüknek cselekedetekben megnyilvánuló bélyegét egész életükben hordozzák, mert csak így maradhatnak hűségesek Mesterükhöz. Az értelmezés szerint nem feltétlenül a szenvedés keresztyére utal a Jézus-mondás, hanem az elkötelezettség folyamatosságára.

Amikor az emberek folyamatosan változtatják véleményüket, nézeteiket, és amikor a hangoztatott szép eszmék közül valamelyiket személyesen is meg kellene valósítani, akkor ez a következetesség valóban a kiválasztottság bélyegének látszik. Kétségtelen, aki szalad az élet lehetőségei után, annak ez a fajta elkötelezettség azt jelenti, hogy lemarad az újdonságokról. Aki viszont megérti Krisztus tanítványának szemléletmódját, az nem elveszíti az életét, hanem megtalál egy olyan életideált, amely neki szilárdságot, környezetének pedig új kötődést jelent. Azok, akik ezt az emberi alapállást követik, azok könnyen fogadják el egymást, könnyen fogadják be Jézust, Isten országának küldöttét.

Az életét elvesztő és megtaláló tanítvány imája

Azt kérted, Uram, hogy téged szeresselek jobban, mint a hozzám legközelebb álló szeretteimet.

Arra kértél, vegyem fel a keresztemet, és kövesselek, ne nézzek hátra, szeretteim és korábbi életem felé.

Arra vágytál, hogy vesztsem el az életem érted, adjak fel mindent, azért, hogy benned újra megtaláljam.

Nem mondom, hogy tisztán értettem, miért, de megtettem mindent, érted, Uram.

Rád bízom magam, és hittem benned.

És többet kaptam, mint reméltem.

Cserébe Élettel töltöttél meg, és felelősségteljes küldetést adtál.

Azóta nem élek cél és otthon nélkül.

Jelenléteddel betöltöd és boldoggá teszed életemet.

Különleges szépséget adsz minden napomnak.

Istenem! A bátorságért imádkozom.

Add, hogy minél több ember merje elveszíteni életét, és ezáltal egy teljesebb, igazabb életet kapjon tőled. Amen.